

А Проблеми што предизвикуваат неединство:

❖ Поделби и судири.

- Кои беа поделбите во коринтската црква (1. Коринќаните 1:12)?
- Различни водачи служеле во Коринт, а секој верник имал свој омилен проповедник (Павле, Аполос, Петар итн.). Ова довело до судир меѓу нив (1. Коринќаните 1:11).
- Без да сфатат дека сите ја проповедаат истата порака, тие се фокусирале на неважни аспекти (1. Коринќаните 3:5-8).
- Полека, животот на црквата бил засега (1. Коринќаните 3:3). Недостатокот на единство го искривил славењето на Господовата вечера (1. Коринќаните 11:33), па дури отишле дотаму што се тужеле едни со други на суд (1. Коринќаните 6:1).

В Како да се одржи единството:

❖ Единство во Исус.

- „Дали Христос е разделен? Дали Павле беше распнат за вас? Или во името на Павле бевте крстени?“ (1. Коринќаните 1:13). Со овие прашања, Павле сака тие да размислат.
- Единството може да се постигне само со тоа што Исус е наш Господ. Единството не се постигнува со придржување кон мислите или идеите на брат или сестра, формирајќи затворени групи.
- Но, единството во Исус не е униформност. Тоа не подразбира дека сите размислуваме исто за сè, или дека сите дејствуваме на ист начин.
- Малите разлики во мислењата, различните дарови што ги има секоја личност, кога се центрирани околу Христос, наместо да создаваат неединство, создаваат единство (1. Коринќаните 12:12-13, 25, 27).
- Единството во црквата се постигнува само со умирање за себе и живеење за Исус.

❖ Мудрост и зрелост.

- Павле ги нарекува незрелите христијани „телесни“, „деца во Христос“ (1. Коринќаните 3:1). Овие типови христијани се фокусираат повеќе на луѓето отколку на Исус.
- Кога им се дава прекумерна важност на некои водачи на сметка на другите, се формираат групи што ја делат црквата. Ова е резултат на незрелост. Затоа, Павле нè поканува да достигнеме зрелост во Христос (1. Коринќаните 2:6).
- **Незрели:** Тие се како деца (1. Коринќаните 3:1); се хранат со млеко (1. Коринќаните 3:2); се телесни (1. Коринќаните 3:3); се водени од мислењата на другите (1. Коринќаните 3:4).
- **Зрели:** Тие се возрасни (1. Коринќаните 14:20); јадат цврста храна (Евреите 5:14); се духовни (1. Коринќаните 2:13); имаат духовна способност за расудување (1. Коринќаните 2:14).

❖ Служба и понизност.

- Исто како денес, во првиот век луѓето биле поделени според политички, филозофски и религиозни верувања. Како можеме да спречиме овој начин на размислување да се инфилтрира во црквата и да создаде поделба?
- Ставот на водачот игра клучна улога. Црковните водачи мора да бидат јасни во врска со нивната улога како управители. Тие не се сопственици на црквата; тие едноставно управуваат со неа за Христос.
- Водачот на црквата е Исус; сите други ја водат како „слуги Христови“ (1. Коринќаните 4:1).
- Слугата кој управува мора да се однесува како што се однесува неговиот Господ: секогаш спремен понизно да се посвети на служба на другите (Филипјаните 2:3-8).
- Каково единство би имало во црквата ако сите - не само водачите, туку секој член - постапуваат на овој начин?

❖ Почит кон водачите.

- Постоењето на соперништва и фракции околу водачите не значи дека треба да ги отфрлиме. Напротив, Павле ја поддржувал и бранел службата на Аполос и неговата работа во Коринт (1. Коринќаните 3:5-6; 4:6; 16:12).
- Кога водачите дејствуваат верно, тие се достоини за чест (1. Коринќаните 4:2; 1. Тимотеј 5:17). Но, дури и кога не ја добиваат таа чест, тие остануваат верни затоа што знаат дека самиот Бог, а не луѓето, треба да ги суди (1. Коринќаните 4:3-4).
- Христијанските водачи ги следат стапките на Исус со тоа што се подготвени да страдаат за своите браќа и сестри, па дури и, доколку е потребно, да умрат за нивната служба (1. Коринќаните 4:11-13; 2. Коринќаните 11:23-28).
- Ниту водачите ниту членовите не се повикани да се караат или да се расправаат едни со други, туку да се обединат во славењето на Исус и проповедањето на пораката за крстот.